

Писма

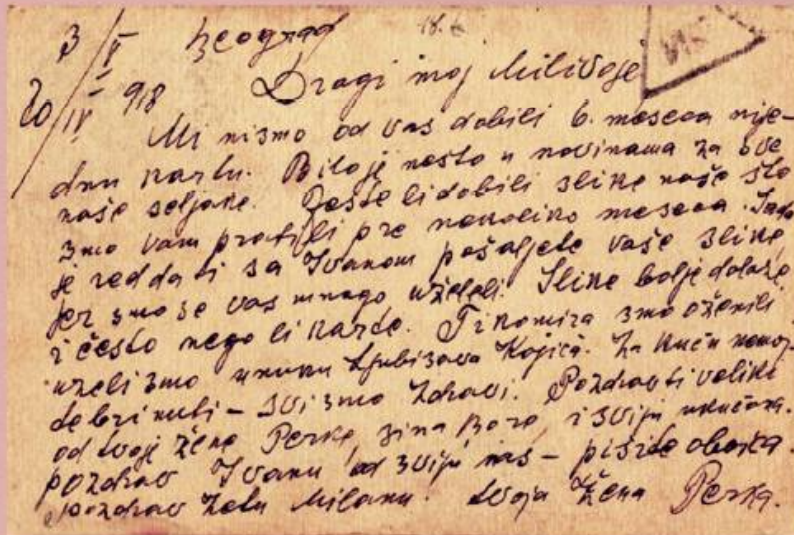
Почетком двадесетог века писма су била најмасовнији начин комуникације међу људима. У писмима су уткане речи које сведоче о интими онога ко пише - емоцијама, надањима, свакодневном животу. У периоду Великог рата посебно су биле популарне фотографије-дописнице, са једне стране фотографија пошљаоца или породице, а са друге текст. За све људе који се налазе у тешким животним ситуацијама, као што је рат, писање писма смирује, а примање даје осећај заједништва. Писма се могу чувати и више пута ишчитавати. Није редак случај да потомство чува писма својих предака и тиме гаји сећање на њих и сопствене корене.

Полеђина дописне карте

Стамена Савић пише свом сину Новици кога извештава о стању у породици и преноси поздраве, а који је у заробљеништву у аустријском радном логору Матхаузен где је боравио од 1915. до 1918. године. Писмо је вероватно саставила особа из Црвеног крста јер је писано латиницом.

Драга и мила Тинка, Са Влајком сам здраво и добро, што и вама свима желим нашим желимо. Данас добисмо и други ваш извештај. За нас не брините, само палите кандило и молите Бога за наше и ваше здравље. А ја идем често у цркву и молим Бога за здравље свију. Да за тебе не бринем, ја не би имао зашта да се секирам. Ти знаш како ми је, али Бог је добар. Јави ми је ли родио берићет и имате ли што од живине, ја чувам једно пилење. Драга Кице, ја се надам за слику, сликај се на дописне карте и шаљи преко Београда. Пиши у Папленшницу Мони Живковићу: Гоце је здрав, јесу његови сви здрави. Јесу ли Чаралићеве, Чедини и Добрини сви здрави, а они су здрави. Је ли старац на служби где је и био? Љуба и Влајко много поздрављају оца, мајке, Тинку, Симу, Воју, Дару, Кату, Христину, Милку, Драги, кумове, ... и ко год пита за нас. Пиши чешће, слике шаљи, труда не жали, јер те моли, ко те воли, твој Љуба.

Мила Сејо

Полеђина дописне карте Биверта Тунис - Бранко Петровић, учесник Великог рата, шаље сестри у Косовску Митровицу, 1918: "Сејо, ову ти слику шаљем да видиш жене црнке - арабљанке из Африке". "Мила сејо, ево да ти се јавим и одговорим на твоје карте које сам добио од Владимира. Сејо, ја сам фала Богу жив и здрав које и Вама увек желим, сејо карте су ме веома обрадовале када видим да сте ви здрави, али ме је веома ожалостило и срце заледило када сам чуо када је наша мила и никада прежалена мама умрла. Криво ми је што ми не јављате већ ми он каже. На одсуство не могу још дуго. Јављај ми се чешће и о свему ме известите код куће. Много те грли и љуби твој Брале". 1/II 1919. 14/II 1919. Косовска Митровица "Сејо и поздравите све укућане. Поздрав твој "Брале"

